

- dividebatur in quatuor partes.
- 57 Succedente tempore assignata fuit sua portio separata Episcopo, & quandoque alicubi cum portione fabricæ admixta.
- 58 Alicubi verò portio fabricæ fuit seorsim separata.
- 59 Dato tempore cepit disputari, qualiter portio fabricæ censeatur commixta, aut separata à portione Episcopi.
- 60 Tunc solum Episcopus tenetur ad fabricam, quando recepit portionem fabricæ admixtam cum sua portione.
- 61 Cum sola congrua Conciliari, non tenetur reparare fabricam.
- 62 Diētio (si supersint), importat conditionem.
- 63 Non probatur, quod Episcopo Comaclensi supersint redditus.
- 64 Intentio Trid. fuit, ut Episcopus habeat alimenta ad honestatem, juxta conditionem.
- 65 Congrua taxata in Concilio, debet esse libera ab omni onere.
- 66 Libera, idest sine diminutione.
- 67 Bene ordinata charitas exposcit, ut Episcopus, & quilibet beneficiatus primò sibi subveniat.
- 68 Congrua pro Episcopo non potest esse minor scutorum 700.
- 69 Ratione circumstantiæ loci, & personæ, potest esse major.
- 70 Rutilus Benzonus Episcopus, scripsit congruam Episcopi necessariam exigere ducentum supra mille.
- 71 Aloysius Riccius, judicavit quod Parochus habens tantum centum, juxta taxam conciliarē, non teneretur ad onus fabricæ.
- 72 Franciscus Leo, dicit taxam conciliarē esse necessariam pro alimentis, nec Parochum teneri ad fabricam, nisi redditus superexcedant.
- 73 Antonellus, quod Parochus non est cogendus ad reparaciones fabricæ, si fructus beneficii non excedant congruam centum ducatorum.
- 74 Quenam sint modicæ expensæ pro fabrica.
- 75 Ex Rota, congrua conciliaris debet esse libera ab onere fabricæ.
- 76 Congrua debet esse tanta, ut Episcopus commode vivat.
- 77 Attenta tenuitate reddituum, non potest esse abusus ad luxum.
- 78 Non viliter, & demisse, sentiendum est de dignitate Episcopali.
- 79 Populus magis movetur cognitione sensitiva, quàm Intellectuali.
- 80 Episcopi sanctitate conspicui, aulicos apparatus non reiecerunt.
- 81 Quinam redditus incerti, sint in congruam computandi.
- 82 Parochus tenetur recuperare bona Ecclesiæ iniuste occupata.
- 83 Nisi majores requirerentur expensæ, quàm lucrum speratum.
- 84 Vel nisi contra violentem raptorem, vi resistentem, esset agendum.
- 85 Notabilis est negligentia Parochi, si non describat in libris ad id paratis, nomina baptizatorum, matrimoniorum, & mortuorum.
- 86 Quæ ommissio, & negligentia, tamquam de re gravi, erit culpa mortalis.
- 87 Ideò libri, in quibus ea descripta sunt, debent diligenter custodiri.
- 88 Parochus in Visitatione repertus negligens in descriptione prædictorum, teneri ultra peccatum, ad damna, & interesse, judicatum est.
- 89 Paretiani habent actionem contra Parochum negligentem describere prædicta in libris, ad damna, & interesse.
- 90 Nec relevaret excusatio, quod descripsisset in cartulis postea deperditis.
- 91 Parochus negligens Visitare infirmos, maxime in Villis, graviter peccat, propter periculum damni spiritualis infirmorum.
- 92 Gravis esset culpa negligentia, si Parochus negligat discere, quæ ad suum officium spectant; nec sufficit, quod fuerit approbatus ad Parochialem.
- 93 Potest Episcopus vocare Parochum imperitum, ad novum examen.
- 94 Imperitus ad hunc effectum est ille, qui non habet scientiam sufficientem pro animarum cura.
- 95 Negligens esset Parochus, si non curaret recipere oleum eo anno benedictum, combusto vetere.
- 96 Limitandum tamen, si non potuit novum consequi, ex causa inculpabili.
- 97 Tenetur pro sua diligentia discordantes Parochianos ad pacem redigere.
- 98 Negligens graviter est, si omittat docere pueros Doctrinam Christianam.
- 99 Nec relevat excusatio, quod Parentes eos non mittant, vel ducant ad Ecclesiam tempore opportuno; & quibus remediis uti possit.
- 100 Non tenetur tamen singulatim particulariter singulos seorsim erudire; limita si nequeat aliter consequi occasionem opportunam.
- 101 Erudendi sunt pueri secundum eorum capacitatem.

- 102 Tenetur Parochus curare, ut vitia extirpentur.
- 103 Tenetur speciali modo curam paternam gerere pauperum.
- 104 Tenetur specialiter orare pro suis Paretianis.
- 105 Graviter culpatur Parochus, si permittat loca sacra, Vestes, & Vasa sacra indecenter tractari, & pollui.
- 106 Negligentia in custodia Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ, debet gravi poenitentia corripi.
- 107 Dignis, rejectis indignis, tenetur Sacramenta ministrare.
- 108 Negligens acquirere Ecclesiæ dum potest, sed potius acquirere sibi, quàm graviter peccet.
- 109 Negligens emittre Fidei professionem infra duos menses à die captæ pacificæ possessionis, non facit fructus suos.
- 110 Et si una Ecclesia dimissa aliam obtineat, debet iterum professionem Fidei emittre.
- 111 D. Jo. Cbristofomi dictum, quod ex Rectoribus animarum plures damnentur, quam salventur.
- 112 Inquisitio Criminalis non potest ad Reum transmitti, nisi in processu extent inditia, vel semiplena probatio delicti.
- 113 Stuprum puella qualiter probetur.
- 114 Ad Parochum de Jure spectat administrare oblata suæ Ecclesiæ.
- 115 Qui utitur Jure suo nemini facit injuriam.
- 116 Episcopus potest à Parocho exigere rationem de oblatorum administratione.
- 117 Judex non potest de ijs, de quibus in processu non constat, judicare.
- 118 Clericus alloquens cum muliere, præsumitur alloqui, vel de rebus bonis, vel de indifferentibus, nisi in contrarium probetur.
- 119 Facta dubia debent interpretari ad exclusionem delicti.
- 120 Monitio debet præcedere antequam processetur Parochus suspectus de Incontinentia, vel de Inbonesta conversatione cum mulieribus.
- 121 Tunc processari poterit Parochus, quando post monitionem adhuc est contumax in delicto.
- 122 Monitio præmittenda est de forma.
- 123 Monitio extrajudicialis, & paterna non sufficit.
- 124 Ad effectum puniendi prærequiritur monitio Judicialis.
- 125 Spectat ad fiscum probare contumaciam post monitiones.
- 126 Præmonitio æquivaleret Citationi.
- 127 Poena non debet excedere delictum, & beneficiato concubinario, vel inboneste conversanti, imposita est poena tertiæ partis fructuum beneficii.
- 128 Contra contumaces non imponitur poena pecuniaria.
- 129 Poenæ uti odiosæ non debent excedere proprium casum.
- 130 Poena non potest imponi, quæ non habetur in Jure.
- 131 Pro delicto dubio minor poena imponitur, quàm pro certo.
- 132 In poenis imponendis considerandæ sunt circumstantiæ, & qualitates personarum.
- 133 In foro Episcopali pecunia pro viaticis non exigitur, sed Episcopus propriis expensis mittit commissarios.
- 134 Pecuniæ pro viaticis iniuste exactæ sunt restituendæ.
- 135 Poena suspensionis in casu non poterat imponi, & num. 136.
- 137 Missio Commissarii, cum Notario, & Bivariis, num. 22., fuit nimis excessiva, & iniuste aggravans.
- 138 Poena exilii iniusta, & gravia afferens incommoda num. 139.
- 140 Referuntur Verba Rotæ satis elegantia, & aptata Casui.

ARTICULUS XXXII.

De Negligentia Parochorum.

Parochus qui est Pastor Animarum, & est Dux spiritualis militiæ, cujus munus est, animas sibi commissas ad cælum dirigere, & dum in hoc mundo degunt,

cū vita hominis super terrā nil aliud sit, quàm militia Job. c. 7., Parochi munus est in hac militia spirituali eas instruere, arma subministrare, quibus contra hostes spirituales possint pugnare, & Victores evadere,